

DARIUSZ MILEWSKI
WNHiS UKSW, Warszawa

DOKUMENTACJA PRZEWODÓW HABILITACYJNYCH WYDZIAŁU KOŚCIELNYCH NAUK HISTORYCZNYCH I SPOŁECZNYCH ATK

W 2011 r. na łamach czasopisma „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne” ukazał się artykuł źródłowy mojego autorstwa, poświęcony przechowywanej w Archiwum Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie dokumentacji przewodów doktorskich i habilitacyjnych przeprowadzonych na Wydziale Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie¹. Niestety, wskutek niedopatrzania nie wydrukowano tabeli, prezentującej dokumentację przewodów habilitacyjnych, co sprawia, że mimo skrótowej prezentacji tejże tabeli w tekście artykułu, istota rzeczy została pominięta, a sam tekst ogranicza się do skrótowego przedstawienia dokumentacji akt przewodów habilitacyjnych. Sam ten fakt byłby już wystarczający do powrotu do tematyki i przedstawienia materiału pominiętego we wspomnianej wyżej edycji. Problematyka ta staje się jednak tym bardziej aktualna, że przeprowadzone w ostatnich latach przez pracowników Archiwum UKSW prace porządkujące posiadany zespół pozwoliły na odkrycie kilku nieznanych dotąd autorowi tomów interesującej nas dokumentacji. Ponadto dokonano uporządkowania akt przewodów habilitacyjnych Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych Akademii Teologii Katolickiej, przekazanych w 2005 r. do Archiwum UKSW i będących przedmiotem wcześniejszych badań autora. W ramach prac porządkowych wydzielono z dokumentacji tomy akt, przekazanych omyłkowo i nie będących w istocie dokumentacją postępowań habilitacyjnych, a co za tym idzie, uporządkowanym aktom nadano nowe sygnatury tymczasowe. Wszystko to sprawia, że artykuł, przygotowany do edycji z 2011 r., jest w części dotyczącej akt habilitacyjnych niekompletny i nie oddaje obecnego stanu zachowania dokumentacji.

Prezentowane w załączonej tabeli akta przewodów habilitacyjnych powstały na Wydziale Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych Akademii Teologii Katolickiej, który wyewoluował z Wydziału Teologicznego tejże uczelni w 1987 r.² Nowo powstały wydział zachował prawa do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, które posiadał Wydział Teologiczny, po którym zresztą przejął trzynaście otwartych przewodów doktorskich³. Kwerenda

¹ D. Milewski, *Akta przewodów doktorskich i habilitacyjnych Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych ATK*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, 96/2011, s. 39-56.

² Tamże, s. 40 i K. Łatak, *Wydział Nauk Historycznych i Społecznych*, w: *Słownik biograficzny pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie*, red. D. Milewski, Warszawa 2012, s. 21.

³ D. Milewski, *Akta przewodów...*, s. 40.

w zachowanych protokołach posiedzeń Rady Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych Akademii Teologii Katolickiej z pierwszych lat jego istnienia pozwala uznać, że Wydział w sposób prosty przejął też uprawnienia habilitacyjne⁴. Nie znajdujemy bowiem nigdzie informacji o nadaniu takowych uprawnień nowo powstałemu Wydziałowi, są zaś wiadomości o procedowaniu w sprawach habilitacyjnych⁵.

Jak wynikało ze znanej autorowi uprzednio dokumentacji aktowej, w latach 1988-1999 na Wydziale Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych przeprowadzono dwadzieścia jeden przewodów habilitacyjnych z zakresu historii (z wyróżnieniem historii Kościoła, historii oświaty i historii Polski), historii sztuki, muzykologii, patrologii i socjologii (z wyróżnieniem chrześcijańskich nauk społecznych i socjologii rodziny). Dokumentacja ta została przekazana do Archiwum UKSW w kwietniu 2005 r. Na spisie zdawczo-odbiorczym znajdują się co prawda dwadzieścia trzy jednostki archiwalne, jednak dwie spośród nich są to dołączone omyłkowo akta dotyczące zatrudnień pracowników (spis nr 3/2005 – akta Tadeusza Trajdosa i Alojzego Marcola⁶). Ze zrozumiałych względów zostają one pominięte w niniejszym opracowaniu. Na spisie nie zachowano porządku chronologicznego⁷.

Dokumentacja ta została uporządkowana przez archiwistów UKSW i ponownie spisana na spisie oznaczonym symbolem WNHIS-3A. Zgodnie z nowymi zasadami opracowywania zbiorów, w każdej jednostce archiwalnej wyodrębniono akta dotyczące sprawy i rozprawę habilitacyjną, nadając obu różne sygnatury. W jednym przypadku – w dokumentacji dotyczącej Marii Żmichrowskiej – mamy też osobną teczkę, zawierającą zgromadzony przez habilitantkę dorobek naukowy. W trzech teczkach mieści się też dokumentacja przewodu habilitacyjnego Edwarda Jarmocha, co wynika wszakże z niezatwierdzenia przez Centralną Komisję do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych uchwały Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego i prowadzonej przez zainteresowanego sprawy odwoławczej (sygn. WNHIS-3A/36, WNHIS-3A/37 i WNHIS-3A/38). Oczywiście, usunięto też ze spisu akta Tadeusza Trajdosa i Alojzego Marcola.

W tym miejscu warto postawić pytanie o kompletność akt przekazanych w 2005 r. do Archiwum UKSW. Porównanie ich z wpisami w „Księdze dyplomów doktora habilitowanego”, rejestrującej wszystkie wydane dyplomy doktora habilitowanego na Akademii Teologii Katolickiej i Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie⁸, pozwala na udzielenie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie. Co więcej, w dokumentacji aktowej znajdują się materiały dotyczące przewodu habilitacyjnego Edwarda Jarmocha (sygn. WHS-3/15

⁴ Protokoły z posiedzeń Rady Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych, Archiwum UKSW (dalej: AUKSW), sygn. AUKSW-47/175 (protokoły z 1987 r.) i AUKSW-47/176 (protokoły z 1988 r.).

⁵ Wypowiedź dziekana WKNHiS ATK ks. prof. M. Banaszaka z 19 X 1987 r. w sprawie terminów habilitacyjnych, obowiązujących adiunktów zatrudnionych na Wydziale (AUKSW-47/175, s. 21) i omówienie kwestii uprawnień habilitacyjnych w dniu 7 XII 1987 r. (AUKSW-47/175, s. 32). Już na początku kolejnego roku rozpoczęto procedowanie w sprawie habilitacji Jerzego Erdmana (AUKSW-47/176, s. 2 – protokół z posiedzenia Rady Wydziału w dniu 18 I 1988 r.).

⁶ AUKSW, sygn. WHS-3/7 i AUKSW, sygn. WHS-3/9.

⁷ Zob. A. Stępień, *Materiały o wartości historycznej przekazane do Archiwum Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w latach 2002-2007*, w: *Dzieje dawne i nowe. Studia – materiały – opinie*, red. D. Milewski, Warszawa 2011, s. 129.

⁸ Księga ta, oznaczona symbolem BK-535, jest nadal w użyciu i znajduje się w dyspozycji Działu Kształcenia UKSW. Dziękuję w tym miejscu p. mgr inż. Beacie Karpiuk, kierownikowi Działu Kształcenia UKSW za umożliwienie wglądu do Księgi dyplomów doktora habilitowanego i przeprowadzenie badań porównawczych.

spisu z 2005 r. oraz WNHiS-3A/36, WNHiS-3A/37 i WNHiS-3A/38 na spisie poprawionym), który nie został odnotowany w „Księdze dyplomów”. Jest to zrozumiałe, zważywszy na fakt, że przewód zakończył się niepowodzeniem z powodu odmówienia przez Centralną Komisję do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zatwierdzenia uchwały Rady Wydziału w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego⁹. Zupełnie inną sprawą jest dwukrotne wpisanie w „Księdze dyplomów” dyplomów Janusza Balickiego i Zbigniewa Bani, najpierw pod numerami 133 i 134, a następnie pod numerami 138 i 139, przy czym pierwsze wpisy skreślono w dniu 3 stycznia 1995 r. Jak należy domniemywać, wynika to z początkowego braku zatwierdzenia uchwał Rady Wydziału przez Centralną Komisję do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych – odnośnych pism nie ma również w aktach. W przeciwieństwie jednak do procedury habilitacyjnej Edwarda Jarmocha, stosowne zatwierdzenia musiały w końcu nadeść, skoro obaj habilitanci otrzymali dyplomy doktora habilitowanego.

Analiza wpisów w „Księdze dyplomów” pozwala nam jednak na uporządkowanie chronologiczne przewodów habilitacyjnych – a przynajmniej według dat ich kończenia, bo sam przewód mógł trwać dłużej bądź krócej (informacje o dacie wszczęcia przewodu znajdują się w załączonej tabeli). Kolejność wpisów przedstawia się następująco (po nazwisku podajemy numer dyplomu, zaś w nawiasie sygnatury archiwalne: najpierw spisu sporządzonego w 2005 r. na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych, a następnie poprawionego w Archiwum spisu WNHiS-3A):

1. Jerzy Erdman, nr 101 (WHS-3/13; WNHiS-3A/1 i WNHiS-3A/2),
2. Stanisław Kobielus, nr 105 (WHS-3/14; WNHiS-3A/3 i WNHiS-3A/4),
3. Jerzy Cygan, nr 106 (WHS-3/10; WNHiS-3A/5 i WNHiS-3A/6),
4. Tadeusz Wołoszyn, nr 107 (WHS-3/12; WNHiS-3A/7 i WNHiS-3A/8),
5. Jan Gliściński, nr 108 (WHS-3/8; WNHiS-3A/11),
6. Henryk Skorowski, nr 113 (WHS-3/5; WNHiS-3A/9 i WNHiS-3A/10),
7. Maria Piotrowska, nr 115 (WHS-3/11; WNHiS-3A/14 i WNHiS-3A/15),
8. Anna Kwak, nr 116 (WHS-3/6; WNHiS-3A/12 i WNHiS-3A/13),
9. Aniela Dylus, nr 124 (WHS-3/20; WNHiS-3A/16 i WNHiS-3A/17),
10. Edward Warchoń, nr 127 (WHS-3/21; WNHiS-3A/18 i WNHiS-3A/19),
11. Maria Jolanta Żmichrowska, nr 128 (WHS-3/1; WNHiS-3A/20, WNHiS-3A/21 i WNHiS-3A/22),
12. Marek Podhajski, nr 132 (WHS-3/2; WNHiS-3A/23 i WNHiS-3A/24),
13. Janusz Balicki, nr 133 (wpis skreślony z adnotacją: anulowano 3 stycznia 1995 r.) (WHS-3/3; WNHiS-3A/29 i WNHiS-3A/30),
14. Zbigniew Bania, nr 134 (wpis skreślony z adnotacją: anulowano 3 stycznia 1995 r.) (WHS-3/18; WNHiS-3A/27 i WNHiS-3A/28),
15. Wiesław Jan Wysocki, nr 137 (WHS-3/17; WNHiS-3A/25 i WNHiS-3A/26),
16. Janusz Balicki, nr 138 (WHS-3/3; WNHiS-3A/29 i WNHiS-3A/30),
17. Zbigniew Bania, nr 139 (WHS-3/18; WNHiS-3A/27 i WNHiS-3A/28),
18. Kinga Szczepkowska-Naliwajek, nr 150 (WHS-3/16; WNHiS-3A/31),
19. Władysław Majkowski, nr 156 (WHS-3/22; WNHiS-3A/32 i WNHiS-3A/33),
20. Witold Kujawski, nr 164 (WHS-3/4; WNHiS-3A/39 i WNHiS-3A/40),

⁹ W tym przypadku odnotowana w tabeli data pisma Centralnej Komisji – z 26 czerwca 2000 r. – oznacza pismo odmawiające zatwierdzenia uchwały Rady Wydziału.

21. Janusz Józef Odziemkowski, nr 165 (WHS-3/19; WNHiS-3A/41),
22. Elżbieta Firlit, nr 166 (WHS-3/23; WNHiS-3A/34 i WNHiS-3A/35).

Przeprowadzone wyżej porównanie dowodzi praktycznie zupełnego braku jakiegokolwiek zgodności chronologicznej pomiędzy kolejnością wpisów na spisie WHS-3 z 2005 r. a datami uzyskania dyplomów doktora habilitowanego. Zgodność ta występuje zasadniczo na poprawionym spisie WNHiS-3A. Drobne odstępstwa wynikają stąd, iż archiwiści przyjęli kolejność według dat wszczynania procedury habilitacyjnej, a – jak zaznaczyliśmy wyżej – nie zawsze pokrywa się ona z kolejnością uzyskiwania dyplomów.

Przyjrzenie się wspomnianej „Księdze dyplomów” pozwala nam również na wysnuć ciekawych wniosków statystycznych. W okresie istnienia Akademii Teologii Katolickiej wpisano do księgi 168 dyplomów doktora habilitowanego, uzyskanych od połowy lat 60. XX w. do 1999 r. Po odjęciu dwóch omyłkowych wpisów (nr 133 i 134), ogólna liczba uzyskanych stopni doktora habilitowanego wynosi 166. W tym dwadzieścia (bez wliczania E. Jarmocha) należy do Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych. Daje to 12% wszystkich uzyskanych stopni doktora habilitowanego na Akademii Teologii Katolickiej. Dla pełniejszego obrazu należałoby dodać stopnie doktora habilitowanego w zakresie nauk historycznych i społecznych, uzyskanych na Wydziale Teologicznym – w Archiwum UKSW mamy 14 jednostek archiwalnych z tego zakresu. Zwiększa to ogólny udział tych dyscyplin naukowych do 35, czyli 21%. Dotyczy to oczywiście tylko przewodów zakończonych sukcesem, gdyż wiemy skądinąd, iż prowadzono też przewody habilitacyjne, których finałem nie było uzyskanie stopnia. Przejdziemy do nich w dalszym ciągu artykułu¹⁰. Niemniej, udział nauk historycznych i społecznych na poziomie piątej części wszystkich uzyskanych stopni doktora habilitowanego w Akademii Teologii Katolickiej należy uznać za dobry wynik. Dodajmy, że po przekształceniu uczelni w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego liczba zwieńczonych powodzeniem postępowań o nadanie stopnia doktora habilitowanego na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych wydatnie wzrosła: od pierwszych habilitacji w 2000 r. do ostatnio przeprowadzonej w dniu 30 marca 2015 r. mamy 49 wpisów w „Księdze dyplomów doktora habilitowanego”. Stanowi to jedną czwartą wszystkich stopni uzyskanych do tej pory na UKSW¹¹.

Analiza zachowanej dokumentacji pozwala też porównać stosunek liczebny poszczególnych specjalności. I tak habilitacji w zakresie historii mamy w omawianym okresie 6 (prace Jerzego Cygana, Witolda Kujawskiego, Janusza Odziemkowskiego, Edwarda Warchoła, Wiesława Jana Wysockiego i Marii Żmichrowskiej), w zakresie historii sztuki – 3 (prace Zbigniewa Bani, Stanisława Kobielusa i Kingi Szczepkowskiej-Naliwajek), w zakresie patrologii – 1 (praca Jana Gliścińskiego), w zakresie muzykologii – 3 (prace Jerzego Erdmana, Marii Piotrowskiej i Marka Podhajskiego), w zakresie chrześcijańskich nauk społecznych – 3 (prace Janusza Balickiego, Anieli Dylus i Henryka Skorowskiego) i w zakresie socjologii – 4 (prace Elżbiety Firlit, Anny Kwak, Władysława Majkowskiego i Tadeusza Wołoszyna). Pogrupowanie wymienionych dyscyplin w dwa najbliższe sobie metodologicznie działy – historyczny (historia, historia sztuki, patrologia i muzykologia) i socjologiczny (chrześcijańskie

¹⁰ Por. też D. Milewski, *Akta przewodów doktorskich i habilitacyjnych z zakresu nauk historycznych i społecznych Wydziału Teologicznego ATK*, w: „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, 105(2016), s. 211-233.

¹¹ Księga dyplomów doktora habilitowanego mieści 10 rubryk na stronie. Wpisy z okresu ATK (w liczbie 168) znajdują się na s. 2-18. Od s. 19 prowadzone są wpisy dla UKSW, z nową numeracją dyplomów.

nauki społeczne, socjologia)¹² pozwoli nam na wykazanie znaczącej podówczas przewagi nauk historycznych, wyrażającej się stosunkiem 13: 7. Znalazło to swoje odzwierciedlenie także w proporcjach przeprowadzanych w latach 1987-1999 przewodów doktorskich, gdzie dyscypliny historyczne – zasilone przez archeologię chrześcijańską – reprezentowane były przez 70 prac doktorskich (wliczając nostryfikacje dyplomów patrologicznych uzyskanych za granicą) w stosunku do 25 prac z zakresu dyscyplin socjologicznych¹³. Przewaga liczebna nauk historycznych jest zrozumiała z uwagi na długą tradycję uprawiania ich na Akademii Teologii Katolickiej. Dowodząc tego stwierdzenia, przytoczmy znamienity fakt – w okresie funkcjonowania nauk historycznych i socjologicznych w ramach Wydziału Teologicznego ATK, na 14 zachowanych w Archiwum UKSW akt przewodów habilitacyjnych tylko jeden odnosi się do socjologii religii¹⁴, zaś w przypadku dokumentacji przewodów doktorskich mamy 15 jednostek z zakresu nauk socjologicznych w stosunku do 54 jednostek z zakresu nauk historycznych¹⁵.

Osobną grupę stanowią akta przewodów habilitacyjnych przeprowadzanych na Wydziale Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych Akademii Teologii Katolickiej, które nie zakończyły się powodzeniem (Rada Wydziału nie nadała stopnia doktora habilitowanego, bądź Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych nie zatwierdziła odnośnej uchwały Rady Wydziału). Spośród tego typu spraw w 2005 r. znana była jedynie procedura habilitacyjna Edwarda Jarmocha, której akta znalazły się na spisie przekazanym wówczas do Archiwum UKSW (sygn. WHS-3/15). Przeprowadzona po tamtym czasie kwerenda w zasobie Archiwum pośród akt bezspisowych, przejętych po Akademii Teologii Katolickiej u progu działalności Archiwum w latach 1999-2000¹⁶, pozwoliła na uzupełnienie naszej wiedzy o tego typu procedurach habilitacyjnych. W zasobie Archiwum odkryto bowiem dokumentację czterech takich postępowań: Henryka Piwońskiego, Anny Barcik, Jana Chłosty i Henryka Szareyka. W sumie zatem w zasobie Archiwum UKSW znajduje się dokumentacja pięciu przewodów habilitacyjnych przeprowadzonych na Wydziale Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych ATK, które nie zakończyły się uzyskaniem

¹² Przyjęty w tym miejscu podział znajduje uzasadnienie także w obecności wspomnianych specjalności w późniejszej strukturze Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych UKSW, gdzie pierwsza grupa znalazła się w utworzonym w październiku 1999 r. Instytucie Nauk Historycznych, z którego dopiero w 2002 r. wyodrębnił się Instytut Historii Sztuki, natomiast pozostałe dyscypliny znalazły swe miejsce w Instytucie Politologii (od 1999 r.) i Instytucie Socjologii (wyodrębnionym z Instytutu Politologii w 2002 r.) – zob. K. Łatak, *Instytut Nauk Historycznych*, w: *Słownik biograficzny...*, s. 27-30; Z. Bania, *Instytut Historii Sztuki*, w: tamże, s. 41-44; R. Zenderowski, *Instytut Politologii*, w: tamże, s. 33-37 i T. Bąk, *Instytut Socjologii*, w: tamże, s. 47-48 i W. Klimski, *Instytut Socjologii na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego*, „Uniwersyteckie Czasopismo Socjologiczne”, 1/2007, s. 102-103.

¹³ Dane na podstawie dokumentacji, zachowanej w Archiwum UKSW. Zob. D. Milewski, *Akta przewodów doktorskich i habilitacyjnych Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych...*, s. 43-55 (tabela). W jednym przypadku – pracy doktorskiej Piotra Jesionowskiego – nie określono w aktach specjalności, ale wynikało to z faktu nieukończenia przewodu. Temat pracy: „Światopoglądowe i filozoficzne uwarunkowania programu ideowego Zielonych na przykładzie partii „Zielonych” w Republice Federalnej Niemiec” wskazuje jednak na jej politologiczny charakter i pozwala zaliczyć ją do grupy nauk społecznych.

¹⁴ Jest to habilitacja Janiny Słomińskiej, przeprowadzona w latach 1982-1983 – AUKSW, sygn. H-WT/49.

¹⁵ Zob. D. Milewski, *Akta przewodów doktorskich i habilitacyjnych z zakresu nauk historycznych i społecznych Wydziału Teologicznego...*, s. 218-231 (tabela). Nie od rzeczy będzie też dodać, że najstarszy doktorat teologiczny ze specjalnością socjologia religii uzyskał Bolesław Jackiewicz dopiero w 1973 r.

¹⁶ Zob. D. Milewski, *Pierwsze lata Archiwum Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie – organizacja i funkcjonowanie*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne”, 93/2010, s. 154-155.

stopnia doktora habilitowanego. Summa summarum daje nam to dwadzieścia pięć przewodów habilitacyjnych, z których dwadzieścia (czyli 80%) skończyło się sukcesem.

Wspomniane wyżej akta zostały wciągnięte na tzw. spis z natury, oznaczony symbolem AUKSW-12 i podzielone na dziesięć jednostek archiwalnych, obejmujących dokumentację przewodu, rozprawę habilitacyjną i dorobek naukowy habilitanta. Poszczególne akta umieszczono na spisie w kolejności chronologicznej, przy czym decydująca jest data wszczęcia przewodu. Biorąc ją pod uwagę, stwierdzamy, że omawiane w tym miejscu procedury toczyły się w latach 1989-1995. Niemniej uwzględnienie dorobku naukowego habilitantów sprawia, że daty początkowe dokumentacji sięgają lat siedemdziesiątych XX w. (rok 1977 w przypadku Henryka Piwońskiego i 1973 u Jana Chłosty).

Osobną kwestią pozostaje sprawa przyczyn, dla których poszczególne przewody habilitacyjne nie zakończyły się powodzeniem. Jak wspomnieliśmy wyżej, w przypadku Edwarda Jarmocha zatwierdzenia uchwały Rady Wydziału odmówiła Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Tak samo skończyły się dwie inne procedury: Jana Chłosty i Henryka Szareyka¹⁷. W przypadku Jana Chłosty Rada Wydziału w dniu 30 maja 1994 r. postanowiła nie odwoływać się od decyzji Centralnej Komisji¹⁸. Henryk Piwoński w dniu 13 marca 1990 r. sam wycofał swoją pracę w celu jej poprawienia, czego wszakże nie dokonał – na przeszkodzie stanęła rychła śmierć habilitanta¹⁹. W przypadku Anny Barcik przewód przerwano, o czym powiadomiono habilitantkę 24 października 1994 r. Przyczyną była niemożność uzyskania dodatkowej recenzji w sytuacji, gdy dotychczasowe recenzje nie dawały jednoznacznego rozstrzygnięcia²⁰.

Akta przewodów habilitacyjnych przeprowadzonych na Wydziale Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych Akademii Teologii Katolickiej mają kategorię archiwalną A i podlegają wieczystemu przechowaniu w Archiwum uczelni. Akta umieszczone są w oryginalnych teczkach, wytworzonych na Wydziale, i obejmują zarówno dokumentację przewodu, łącznie z wypisami z kolokwium habilitacyjnego, i uchwały Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego, jak i pismo Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, zatwierdzające uchwałę Rady Wydziału, a także odpis dyplomu doktora habilitowanego. Osobną częścią akt jest egzemplarz opublikowanej rozprawy habilitacyjnej. Zdarzają się również egzemplarze innych prac habilitanta, przedstawiane jako dowód jego działalności naukowej. Dokumentacja aktowa jest spaginowana. Po przyjęciu do Archiwum UKSW w 2005 r. akta otrzymały sygnatury tymczasowe, złożone ze skrótu literowego Wydziału (WHS), numeru spisu i numeru pozycji na spisie. Późniejsze uporządkowanie akt zaowocowało zmianą sygnatur – wprowadzono nowy skrót literowy Wydziału (WNHiS) oraz oznaczono odrębnymi sygnaturami dokumentację przewodu, rozprawę habilitacyjną i zgromadzony na potrzeby habilitacji dorobek naukowy.

¹⁷ AUKSW-12/9, s. 157-158 (pismo CK w sprawie odmowy zatwierdzenia uchwały Rady Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych ATK dotyczącej nadania stopnia doktora habilitowanego Henrykowi Szareyka z dnia 18 grudnia 1995 r., znak: BCK-I-H-212/95).

¹⁸ AUKSW-12/5, s. 102-103. Pismo CK z dnia 25 IV 1994 r. nosi numer BCK-I-H-967/93/94. Wypis z protokołu posiedzenia Rady Wydziału Kościelnych Nauk Historycznych i Społecznych z dnia 30 V 1994 r. – AUKSW-12/5, s. 113.

¹⁹ AUKSW-12/1, s. 38.

²⁰ AUKSW-12/4, s. 80.

Informacje o dokumentacji przewodów habilitacyjnych przekazanych do Archiwum UKSW w 2005 r. zostały umieszczone w tabeli nr 1. Składa się ona z siedmiu kolumn – pierwszej porządkowej i sześciu tematycznych. Kolumna druga podaje sygnaturę jednostki archiwalnej. W kolumnie 3. podano nazwisko habilitanta. Kolumna 4. podaje temat pracy, miejsce i rok wydania oraz liczbę stron. W kolumnie 5. zaznaczono specjalność, w jakiej nadany został stopień doktora habilitowanego, a w kolumnie 6. podano nazwiska recenzentów pracy habilitacyjnej (z reguły trzy osoby). Kolumna 7. zawiera cztery informacje: 1) datę otwarcia przewodu habilitacyjnego, 2) datę kolokwium habilitacyjnego i uchwały Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego (odbywało się to tego samego dnia), 3) datę pisma Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, zatwierdzającego uchwałę Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego²¹ oraz 4) datę i numer dyplomu doktora habilitowanego. W przypadku numeru dyplomu stosowano na Wydziale praktykę analogiczną do numerowania dyplomów doktorskich, tzn. podawano numer kolejny z księgi dyplomów doktora habilitowanego Akademii Teologii Katolickiej, skróconą nazwę Wydziału i numer kolejny dyplomu doktora habilitowanego, uzyskanego na Wydziale. Praktykę tę zmieniono dopiero w 1997 r., odkąd to zaczęto wpisywać na dyplomie jedynie numer kolejny z księgi dyplomów. Z sytuacją taką spotykamy się w pięciu przypadkach, odnoszących się do dyplomów: Kingi Szczepkowskiej-Naliwajek (WNHiS-3A/31, dyplom nr 150), Władysława Majkowskiego (WNHiS-3A/32, dyplom nr 156), Witolda Kujawskiego (WNHiS-3A/39, dyplom nr 164), Janusza Odziemkowskiego (WNHiS-3A/41, dyplom nr 165) i Elżbiety Firlit (WHS-3A/34, dyplom nr 166). Łącznie w tabeli uwzględniono akta dotyczące dwudziestu jeden przewodów habilitacyjnych, obejmujących czterdzieści jeden jednostek archiwalnych z lat 1988-1999 o sygnaturach od WNHiS-3A/1 do WNHiS-3A/41.

Podobnie skonstruowana jest tabela nr 2, prezentująca akta niezakończonych przewodów habilitacyjnych, spisane na spisie z natury AUKSW-12. Rzecz jasna, wobec różnych przyczyn nieukończenia procedur, w tabeli brakować będzie informacji albo o dacie uchwały Rady Wydziału w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego bądź też data dotycząca pisma Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych odnosić się będzie do odmówienia przez tenże organ zatwierdzenia stosownej uchwały Rady Wydziału. W żadnym przypadku nie będzie też informacji o dacie i numerze dyplomu doktora habilitowanego, skoro takiego dokumentu nie wydano.

---

²¹ W przypadku przewodu habilitacyjnego Edwarda Jarmocha, sygn. WNHiS-3A/38 podano datę ostatniego pisma CK, w sposób ostateczny odrzucającego starania zainteresowanego o zatwierdzenie uchwały Rady Wydziału.